

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקצג ♦ שנה יב

פ' צו ♦ כ' אדר ב' ה'תשפד

דברי אלוקים חיים
מרחן רבינו הגה"ק זיע"א

דברות קודש
מרחן רבינו עט"ר שליט"א

וידבר ה' אל משה לאמר, צו את אהרן ואת בניו לאמר, זאת תורת העולה וגו'.

המפרשים האריכו לפרש לשון "צו" האמור כאן דהיה יכול לומר "דבר" וכו' ולמה נקט לשון "צו" וגם מה שכתב זאת תורת העולה וגו', מה הוא לשון תורת העולה, וגם להלן, (בפסוק ז') כתב ובזאת תורת המנחה וגו' וכן בפסוק (ח') כתב זאת תורת החטאת וכן כ' חזאת תורת האשם וכן כ' חזאת תורת זבח השלמים, והדבר צריך עיון למה כתוב בהם "תורת", והלא כל המצות הם תורת ה'.

והנה בעל הטורים כתב כאן על הפסוק זאת תורת העולה הוא העולה וגו' לומר שכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, שהקרבנות נקראים אשה והתורה נקראת אש, שנאמר הלא כל דברי כאש, וגם כתוב רמז מימינו אש דת למו, שהוא אותיות תלמוד, והקרבנות נקראים לחם את קרבני לחמי והתורה נקראת לחם דכתיב לכו לחמי בלחמי, לומר כשם שאי אפשר לעולם בלא לחם כן אי אפשר לעולם בלא תורה עכ"ל.

והנה הגמ' מסכת (מנחות דף ק"י) איתא אמר ריש לקיש מה דכתיב (ויקרא ז') זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים, (ולא כתיב חזאת חטאת וחטאת) לומר שכל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה ומנחה וחטאת ואשם, אמר רבא האי לעולה למנחה [כלומר לפי דברך היה לו לומר כן] עולה ומנחה מבעי ליה, דלהוי משמע זאת התורה היא עולה ומנחה וכו', אלא מר רבה כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא מנחה ולא חטאת ולא אשם, דהכי משמע זאת התורה לעולה כלומר במקום העולה וכמו שמילת 'לכם' הוא במשמע בשבילכם כלומר שהתורה מכפר עונותינו, אמר ר' יצחק מ"ד זאת תורת האשם לומר שכל העוסק בתורת חטאת, כאילו הוא הקריב חטאת וכל העוסק בתורת אשם, הוא כאילו הקריב אשם עכ"ל.

ולפי זה מתורץ היטב למה הקדים להם הלשון "זאת תורת" דהוי ליה לומר "ואם חטאת קרבנו", או עולה קרבנו וכו' אלא לומר שהכתוב לדרשה קאמר, שהלימוד בתורת הקרבנות הוי כאילו הוא מקריבן.

ולכאורה צריך עיון בזה דמה הכוונה כאילו הקריב, וגם אמר שכל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה וכו', דאם נאמר כפשוטו שכל העוסק בתורה לא צריך קרבן להביא, אם כן בטלה תורת הקרבנות, דלפי זה מי שחייב קרבן יהיה יכול לפטור את עצמו בלימוד התורה ובפרט בלימוד תורת הקרבנות, ולא יצטרך להביא קרבנות בפועל ממש.

ואם נגיד שהכוונה הוא בזמן שאין קרבנות וכמו בזמן הזה שאין לנו מקדש ולא כהן גדול ואין שום עבודת קרבנות, מכיון שנחרב בית המקדש וגם אין קרבן פסח, וכאן אמרו שאם אדם עוסק בתורה ובפרט בתורת הקרבן, שאם נתחייב בהם הוא נפטר מלהביא קרבן לעתיד לבוא, שיבנה בית המקדש ונקריב הקרבנות כולם וכמו שכתובים הם בתורה, והאדם שנתחייב בקרבן לא יצטרך להשלים הקרבנות, מכיון שלמ"ד הלימוד של דיני הקרבנות, אבל אי אפשר לומר כן לכאורה, מכיון שהוא נגד גמרא מפורשת במסכת (שבת יב) שכתוב שם לא יקרא אדם בספר וילמד או יתפלל לפני אור הנר,

צו את אהרן ואת בניו לאמר

ופירש כ"ק אמו"ר זיע"ב' ויגד משה בדרך אפשר כי לשון צו הוא מלשון צוותא חדא, ובא הפסוק לומר למשה שאתה תצוה ותעשה צוותא חדא מאהרן ובניו הצדיקים, ובכן אם יש אחדות בין הצדיקים, אז יהיה זאת העולה ותורת העולה והחטאת יכפרו לכלל ישראל.

השבוע חל יומא דהילולא (כ' אדר) של מורי רבי הרה"ק בעל הישועות משה זיע"ב שאמר בדברות קודשו כדלהלן: איש אשר נשאו לבו לשוב אל השי"ת, להתעלות במדרגות עבודת השי"ת תמה ושלימה, אדיר חפצו להתקרב אל הבורא ב"ה ליראה ולאהבה אותו, צריך לשם כך להתקשר לרבי, מורה-דרך, שיורהו את הדרך הנכון אשר ישכון בו אור ה', ידריכהו היאך וכיצד יתקן את איבריו לחיות בקדושה וטהרה. גם נחוץ חברותא טובה להתוועד יחד לדבר דיבורי תכלית המועילים מאד לשלימות העבודה התמימה, איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, יחד יטכסו עיצות כיצד להתחזק בהתמדה התורה, בעבודת התפילה, בחינוך הבנים בדרך הנכון והראוי שיצמחו יראי ה' ויגדלו לתפארת. ומן הנמנע מהאדם לבדו להגיע לכל זה, יען בהיותו לבדו דרכו ישירה בעיניו, דממה לו אשר לא חסר לו מאומה והתנהגותו טובה ורצויה, מי יאמר לו מה תעשה, באם מאן-דהו ינסה להעיר לו על התנהגותו והליכותיו יענה לעומתו: 'טול קורה מבין עיניך', ברם כאשר בא יבא אל הצדיק המורה-דרך, וישמע אמרי פיו דנפקין בהדרתא, יפעלו עליו דיבוריו הקדושים הפולחים כליות ולב למול את ערלת לבבו אשר הלך עד הנה בעצת יצרו, כאשר משה רעיא מהימנא נתן עיניו ולבו אל בני ישראל לרוממם ולקרבם אל הבורא ב"ה, חיבר עצמו אליהם לעוררם ולהדריכם, להורותם היאך לתקן את מעשיהם והתנהגותם, וכן עשה התחברות בין ישראל לבין עצמם, שיחיו באהבה אחוה ורעות ולא יאה ביניהם פירוד לבבות, אלא כאיש אחד בלב אחד יחפצו לעשות רצון קונם ויוצרם, והחוט המשולש לא במהרה ינתק, כאשר חיברם לאביהם שבשמים, שיהיו אדוקים ודבוקים בהבורא ב"ה. והא בהא תליא, כאשר נדברו יראי ה' איש אל רעהו לעורר אחד את רעהו לעבודת הבורא ב"ה, יחד עם התקשרות למורה דרך וצדיק אמת, הן המה יעלוהו להתחבר לאביו שבשמים, ליראה את ה' לאהבה אותו וללכת בדרכיו עכ"ל"ק

כן הפליג מאוד בענין אמונה פשוטה כפי שכתב באג"ק... והעיקר ידידי להשמר ולהזהר מכל מיני קושיות והרהורים כי הם ענינים המהרסים ומחריבים את נפש האדם, כמו שאנו רואים במו עינינו, רק לחיות באמונה פשוטה, באמונת השי"ת ובאמונת צדיקים, כמו דור החסידים אשר ה' לפני הדור הזה שלא הרהרו אחר רבם אף זיז כל שהוא, והי' להם אמונה פשוטה בלתי מוגבלה.

יה"ר שנזכה לילך בדרכיו הק' ולהתקשר לאבותינו ורבותינו הק' ולחיות בצוותא חדא בלי שום פירוד חלילה בין היראים.

גליון השבוע
נתרם לזכר

הרה"ק בעל הישועות משה מויז'ניץ זיע"א
יא"צ כ' אדר

אלא שהוא יצטרך להקריב הקרבן חטאת, בבוא העת כשיבנה בית המקדש לכפרת עוונות, ובפשטות גם אפשר לומר שהכונה הוא רק בלימוד לשמה באהבה ויראה, שרק לימוד כזה יועיל וכמ"ש האור החיים הק' דרך לימוד לשמה מציל את האדם מחטא ולא לימוד שלא לשמה, ולכן מחמת עניויות של ר"י בן אלישע לא החשיב את עצמו שהוא לומד לשמה, שיש בזה הרבה אופנים ודרגות מה הוא נקרא לשמה, ולכן אמר שהוא יביא קרבן בבוא העת בביהמ"ק ודו"ק.

~~~

ונחזור כעת לתרץ מה שכתוב לשון צו את אהרן ובניו וגו' ונקדים דברי קודשו של הרבי ר' אלימלך זי"ע בספרו הק' נועם אלימלך שכתב בפרשת תצוה, לפרש הלשון של ואתה תצוה, באדם הרוצה להוכיח בני אדם צריך להיות קדוש וטהור ואז לא ישא עליו חטא, אבל באם הוא לא עם כל אופניו בקדושה ובטהרה, אז בלתי אפשרי שתוכחתו יעלה כהוגן, שאף אם יצוה לבני אדם לטוב וגם אם יעשו על פיו, לא יכול להגיע לשלימות שיכול לבוא להתפאר בלבו שמעלותיו הוא גדולה שזיכה את חבירו במצות השם, זה תועבת ה' כל גבה לב, וגם זה האדם ששמע לקולו, גם כן יבוא להתפאר במעשה הטוב שעושה בפני בני אדם ולא יעשה המצות

בשלימות לכבוד השי"ת רק שיבוא לו פניות בלבבו, זה הוא מחמת שזה המצוה לו שהביאו לעשות הטוב אין הוא שלם בצדקו, אבל אם הצדיק השלם יוכיח לאדם ועושה האדם כמצותו אז לא יגבה לבו לשום פניה אחרת, לא הוא ולא העושה על פיו רק שניהם כאחד הם טובים ויעשו רק לכבוד השם יתברך, זה שאמר ה' "ואתה תצוה" דהיינו משה הצדיק, שאז תפעל שלא תבואו לשום פניות לא אתה ולא הם, זה ויקחו אליך שמן זית זך ע"כ.

ולפי זה אפשר לומר גם כן כאן שאמר ה' יתברך למשה "צו את אהרן ובניו לאמר ואז יהיו תורת העולה ותורה החטאת וכו' ויהיו עולים לכפר וגם בזמן שאין בית המקדש קיים, יהיו כפרה לישראל ויתקיים ונשלמה פרים שפתינו ויהיה מכפר העיסוק והלימוד בפרשיות הקרבנות, מכיון שמשה רבנו הוא המצוה, וכדברי רבינו הק' בנועם אלימלך הנ"ל.

~~~

וגם אפשר לומר בדרך אפשר כי לשון צו הוא מלשון צוותא חדא, ובא הפסוק לומר למשה שאתה תצוה ותעשה צוותא חדא מאהרן ובניו הצדיקים, ובכן אם יש אחדות בין הצדיקים, אז יהיה זאת העולה ותורת העולה והחטאת יכפרו לכלל ישראל.

~~~

וגם יש לרמז "שאהרן" מרומז לצדיק, "ובניו" מרמזים לכלל ישראל שנקראו בנים, לצדיק המלמד אותם תורה ויר"ש לעם השם, וכמו שאמר חז"ל שכל המלמד תורה לחבירו הוא כאילו יולדו, וכמו שקרא אלישע הנביא לרבו אליהו הנביא, אבי אבי רבב ישראל ופרשיו, ולזה יצוה כאן ה' למשה שיעשה צוותא חדא, לבין אהרן המלמד לבניו המתלמדים, ואז יהיה זאת תורת העולם וכו' ויהיה שלימות וכמ"ש הנועם אלימלך הנ"ל.

ולכן עלינו מוטל להיות עוסק בתורה ובמצות בבחינת תורה לשמה ואז יהיה התורה שנלמד בקדושה וטהרה, עולה לנו כאילו הקרבנו הקרבנות ויתכפר כל עוונותינו, כי זאת התורה לעולה ולחטאת וגו' שכל העוסק בתורת הקרבנות ויתבונן בהם, וכמו שהזכרנו מדברי הרבינו בחיי, וגם לעורר את עצמינו להיות בצוותא חדא באהבת ישראל ובפרט חברים מקשיבים יחד, ולהיות קשור לצדיקי אמת כדרך החסידות שהיא דרך הקודש, מאז מתן תורה, חכה הבעש"ט ותלמידיו הק', להחזיר עטרה ליושנה ובדרכם נלך עד ביאת הגואל צדק, ויתקיים מה שכתב הדגל מחנה אפרים, על הפסוק ובני ישראל יוצאים ביד רמה, והמתרגם תירגם ברי"ש גליא, שזה מרומז על גילוי תורת הארז"ל ותורת הבעש"ט, ויהיה רצון שנזכה בקרוב לזה ושהחודש ניסן הזה יהיה סוף לצרותינו ותחילה וראש בפדיון נפשינו, ע"י משיח צדקינו ברחמים וחסדים מגולים, אמן.

דחיישינן שמא יטה את הנר להביא שמן אל פי הפתילה כדי שידלק יפה ונמצא מבעיר בשבת, אמר רבי ישמעאל בן אלישע, אני אקרא ולא אטה, פעם קרא וביקש להטות אמר אז רבי ישמעאל בן אלישע כמה גדולים דברי חכמים, שהיו אומרים לא יקרא לאור הנר, רבי נתן אומר שלא כך היה המעשה אצל ר"י בן אלישע, אלא שבאמת קרא והטה וכתב על פנקסו, "אני ישמעאל בן אלישע קריתי והטתי נר בשבת, ולכשיבנה בית המקדש אביא חטאת שמינה, ע"כ.

ועכשיו נחזי אנו דאי נימא שהלימוד בתורת החטאת, הוא כאילו הקריב חטאת ממש, היה יכול ר"י בן אלישע לפטור את עצמו בעסק התורה של זה החטא, וכן הוא גמרא מפורשת במס' יומא (ה) שמי שאוכל חלב בזמן הזה שאין לנו קרבנות, שצריך הוא שיכתוב לו שאם יבנה בית המקדש בימיו שיביא אז קרבן חטאת על שגגותו שאכל חלב, שמשמע בפירוש שבזמן שאין לנו קרבנות, שצריך הוא שיכתוב לו שאם יבנה בית המקדש בימיו, שיביא אז קרבן חטאת על שגגותו שאכל חלב, שמשמע בפירוש שבזמן שאין מקדש, אין לו שום תקנה ואפילו לא בדברי תורה, ולפי זה גם מש"כ במסכת מגילה (לא). שאמר ה' לאברהם אבינו שאף שאין בית המקדש כבר תיקן ה' לישראל סדר הקרבנות, שכל זמן שקוראין בהן, מעלה אני עליהן כאילו הם מקריבין לפני קרבן ומוחל אני על כל עונותיהם, וצריכים להבין איך זה שייך לפי הגמרא דמסכת שבת הנ"ל.

אלא ע"כ צריכין לומר דאין הכוונה שהוא כאילו הקריב ממש, אלא הכוונה הוא שזכות גדול הוא מאוד הלימוד בתורת הקרבנות בזכות ההקרבה בעצמו, אבל הוא מחויב עוד הקרבת החטאת בבוא העת, שאפשר להביא ולא נפטר בזה אף ע"י הלימוד, וגם כך אפשר לומר מה שכ' בגמרא דמגילה הנ"ל.

ויש שמתרצים שאין הכי נמי שמי שלומד תורת הקרבנות הוא כמו שהקריבן, אבל זה רק בגדר של חטאת כחושה, אבל הוא רצה שתהיה חטאת שמינה, שזה צריך להביא בפועל הקרבן שהוא חייב. וגם יש אומרים שלא מכפר הלימוד בתורת החטאת, מכיון שלא מגיע לכהן אכילה בלימוד תורת החטאת, שרק ע"י אכילת הכהן מתכפרים הבעלים.

~~~

ולענ"ד אפשר לתרץ על פי מה שכתב הרבינו בחיי בפרשה זו, דלא די באמירה בלבד, אלא שצריך לבאר גם פרטי דין הקרבן, וגם הענין הוא שיתבונן בביאור הפרשה אלא איזה ענין היא רומזת כי מתוך כך יתגלו עניני שכלו ויבינו נפלאות מתורת הקרבנות, ובזה ישתדל יותר בקיום התורה והמצוות ואז יהיו עונותיו נמחלין לו כאילו הקריב קרבן, כי אין לומר שתהיה הכוונה, במה שאמר שהלימוד בזה הוא כמו שהוא הקריב קרבן, בזה שיהגה ויגרוס רק הלשון של הפרשה, מבלי שיתבונן בהם (וכן פירש הרבינו בחיי מה שאמר חז"ל שכל האומר תפלה לדוד בכל יום, שהוא מובטח לו שהוא בן העולם הבא, שהכוונה הוא שמתוך שיתבונן בפסוקים האלו, ועל מה הם ירמזו, ואז יכיר נפלאות ה' ויתחזק לבו באמונה בשם יתברך ועבודתו ובזה יירש חיי העולם הבא.

ולפי זה אפשר לנו להסביר מה שאמר ר' ישמעאל בן אלישע שכתב בפנקסו לכשיבנה בית המקדש יביא חטאת שמנה, כי חשש בזה שהאמירה שלו ולימוד בפרשת הקרבנות לא יועיל שחשש לנפשו, מי יודע אם הוא מכיון ועוסק בה כראוי, שיכופר לו לפי מה שכתב הרבינו בחיי הנ"ל.

~~~

וגם יש להוסיף שמחמת ענוותנותו של ר"י בן אלישע חשש לזה, וגם לפי מה שכתוב שם בגמרא מס' שבת שר"י בן אלישע לא נהג כבוד בעצמו ולא החשיב את עצמו כאדם חשוב ולא חשש על כבודו ולכן הטה בעצמו הנר ובא לזילזול שבת, משא"כ אדם חשוב אין חשש שהוא יטה בשבת ולכן לאדם חשוב מותר ללמוד לאור הנר (ע"ש בגמרא) ולפי זה אפשר לומר שר"י בן אלישע לא החזיק בעצמו שהוא עושה ככל התנאי שכתב הרבינו בחיי, ולכן אמר שלא יועיל לו בזה שילמוד את ההלכות,

פניני חיים

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה (ו, ב) פרש"י, אין צו אלא זירוז.

ואפ"ל ע"פ מה שדרשו חז"ל (מנחות קי, א) שאמר משה לפני הקב"ה שבשלמא בזמן שביהמ"ק קיים אדם מביא קרבן מכפר עליו, אבל כשאין ביהמ"ק קיים מה יהא, אמר לו הקב"ה כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה וכו'.

ועל זה אמר הכתוב 'צו את אהרן לשון זירוז, כי כדי שיזכה לכפרת עוונותיו בעת הלימוד צריך זהירות וזריזות יתירה שתהיה בחיות ובהתלהבות, ולכן זאת תורת העולה דהיינו בשעת לימודו שהיא במקום עולה, אזי היא העולה על 'מוקדה' - פי' שצריכה להיות בהתלהבות ביקוד אש קודש.

(חוקי חיים)

צו את אהרן ואת בניו (ו, ב)

"צו" לשו חיבור – צוותא, רומז לחבר את האב ובניו שילכו בדרך אחד.

(אמרי חיים)

זאת תורת העולה היא העולה.

ואחז"ל (סוף מנחות) כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, וכתב ג"כ הוא העולה, ומשני הש"ס כאן בזמן שביהמ"ק קיים, כאן בזמן שאין ביהמ"ק קיים, והנה קשה לכאורה דפסוק אחד יאמר דבר והיפוכו, אמנם נראה שאם האדם עוסק בתורת העולה ע"ד שאם היה ביהמ"ק קיים הי' מקריב הקרבן לזה, ודאי התורה היא לו כאילו הקריב הקרבן.

(אך פרי תבואה)

לא תאפה חמץ חלקם נתתי אותם מאשי קודש קדשים הוא כחטאת וכאשם. נ"ל דאיתא בכתבי האר"י זלה"ה הנזהר ממשוהו חמץ מובטח לו שלא יחטא כל השנה, ע"כ צריך האדם לשמור עצמו בכל מה דאפשר, ולכן נקרא מצה שמורה וזה א"ל לאדם שיזהר ממנו כ"א הקב"ה ישלח מלאכים ממונים על השמירה וישמרו אותו, וז"ל פ' לא תאפה חמץ, חלקם לשון חלק בלי שום נדנדוד חמץ נתתי אותה מאשי, דהיינו שאשלח לך מלאכים שישמרו אותך, שמלאכים נקראים אישי.

(אור לשמים)

והרים את הדשן וגו' (ו, ג).

דשן, הוא דבר של מה בכך. ושמו אצל המזבח, כי אשר יבוא דבר הרשות לידו, יאמר מה בכך כי מבטל מתורה ותפילה, כידוע ממאמרו של הרה"ק מוהרמ"מ זצוק"ל מרימאנוב, שאמר שאין בעולם רשות, רק או מצוה או עבירה, וכפירוש הבעש"ט ז"ל עה"פ (תהלים לב, ב) אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון, היינו אשרי לאדם אשר הוא לו לעוון, באם עברה עליו רגע ולא חשב בה' ובתורתו.

(נועם מגדים)

ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים (ו, ד)

אין לו לאדם להיות שקוע במחשבת חטאיו ובגידותיו "ופשט את בגדיו" אלא מתחילה יקיים "ועשה טוב" וישתדל להוסיף מצוות ומעשים טובים "ולבש בגדים אחרים" ואח"כ יהי' סור מרע מאליו, שבעשיית הטוב יסור הרע.

(תורת אבות)

המקריב את זבח שלמיו לד' יביא את קרבנו לד' מזבח שלמיו (ז, ט) לכאורה קיימת כפילות בפסוק: "זבח שלמיו לד' יביא את קרבנו לד' מזבח שלמיו". – אלא היה הווא אמינא לחשוב שאדם מכובד הצריך להביא קרבן ואפילו שלמים, ישלח קרבנו עם שליח כי אין זה משום כבודו לצעוד ברחוב עם שור. אומרת לו התורה שמצווה אין להתבייש! ולכן הוא עצמו צריך להביא את השור ככתוב: "המקריב את זבח שלמיו לד'" הוא עצמו "יביא את קרבנו לד' מזבח שלמיו" מסופר על אחד מהצדיקים: שראוהו סוחב עצים. שאלוהו: "מדוע הרב סוחב עצים", ענה: "גרה כאן אשה מסכנה לאחר לידה, שביתה קר. אני מביא לה עצים כדי לחמם את ביתה". אמרו לו: "שזה בזיון עבור הרב והם ישכרו גוי שבעבור כמה שקלים הוא יסחב את העצים". ענה לה: "האם אוותר לגוי על כזאת מצוה ועוד אשלם לו על כך".

(העמק דבר)

הליכות חיים

שאלה: מצא ספר בגניזת בית הכנסת אם ראשי לקחתו

תשובת הגאון רבי יוסף ליברמן זצ"ל בספרי גם אני אודך:

ע"ד שאלתך, שיש בית מדרש שכל ספר חדש המגיע לשם, כעבור כמה שבועות הוא נזרק לגניזה, והשאלה מה יעשה המוצא את הספר בגניזה של בית המדרש, האם יתננו לבית מדרש אחר, או שיחזירו למחבר הספר, או שיכול לקחתו לעצמו.

עלינו להקדים, שבית המדרש לא זכה בספר מטעם קנין חצר, אלא אם רצו הקהל לזכות בו, כמו שהבאנו בס"ד בשו"ת משנ"י (ח"ה סי' קי), שהאגודה (ריש מעילה) כתב דמי שמצא דבר בבית הכנסת זכה בו המוצא, ולא אמרינן שבהכ"נ זכה בו מטעם קנין חצר, שחצרו של אדם קונה לו, דקנין חצר הוא מטעם יד, ואין יד להקדש. – והקצות החושן (בסי' ר) כתב מטעם אחר לא זכה ביהכ"נ, דאין לו דין הקדש, דנימא דאין לו לקנות מה שנמצא בתוכו, אלא ביהכ"נ דינו כחצר השותפין, שצריך דעת לקנות, ובלי דעת אינו קונה. – עכ"פ לתרווייהו לא קנה ביהכ"נ, והזוכה במציאה זכה [דגם לקצוה"ח לא מסרו לצבור מדעתם, אלא הניחו בביהמ"ד].

והני מילי במציאה, אבל בנדון דידן אין זו מציאה, כי המחבר או המו"ל של הספר רצה לתרום אותו לביהמ"ד, וכיון שהצבור [ע"י הגבאי שהוא בא כוחם] אינם מעונינים בו, לא קנהו ביהמ"ד, אלא נשאר הספר של בעליו, כי ה' כאן טעות בתרומתו, דאדעתא דהכי שיגזו ספרו בגניזה לא תרמו. – ובין שנימא שהקדישו, היה הקדש בטעות, ובין שנימא שעכ"פ הפקירו בעליו, וסילק בעלותו ממנו, גם זה היה בטעות.

והגם שמעשה הגבאי או השמש שגזו בגניזה, נראה כמעשה לא הגון, לקחת ספר חדש ולהשליכו לשמות, שיש בזה בל תשחית, שאפילו אם אין הרבה קונים לספר זה, אבל יש לו שויות, ולגניזה ה"ז כהשליכו לאשפה, אלא שהגניזה היא אשפה מכובדת של ספרים בלויים וקרועים. – מ"מ יש לימוד זכות עליו, דבימ"ד זה עיקרו לתפלה, מנין אחרי מנין, ואין מקום בארונות הספרים, כי אם לספרי היסוד, כמו ש"ס, משניות, משנה ברורה, חומשים וכו', ואם מישהוא מכניס ספרים אחרים, תופס מקומם בארון, וגם אם הוא ספר חשוב מאד, מ"מ אינו נחוץ למקום זה. – והוי בגדר אין חבין לאדם שלא בפניו (קידושין כג. וש"נ). – ואמנם כתבנו בשו"ת משנ"י (ח"ה סי' יח, ב) דאין רשות לגבאי או שמש לזורקו לשמות, כי יש בזה בל תשחית ובזיון התורה, אלא יתנו לביהמ"ד שבו יש לומדים ת"ח אשר יהנו מספר זה. – אבל לעומת זאת גם קשה להטריח את הגבאי לחפש מקום אחר, בו יתקבל הספר ברצון [וע"ע בסימן הקודם].

לכן בנדו"ד ה' מן הדין, שהמוצא את הספר בגניזה יחזירו למחבר או המו"ל, אלא שיש להניח שהמחבר יצטרך כשיחזירו לו ספרו, כלומר שאין ביהכ"נ מעוניין בו אפילו בחינם, וכ"ש אם יספר לו שהוציאו מהגניזה. – על כן מה טוב שיטרח קצת וימסרנו למקום שיעיינו בספר, ויש בזה כבוד התורה, של הספר, ושל המחבר, ושלא יהיו ח"ו דברי תורה בזויים בבתי מדרשות.

או שיטלפן למחבר, שמצא ספרו, וישאלנו מה יעשה עמו, ואם יכול לקחתו, או לתתו לבחור המעוניין בו.

דושה"ט בברכה, המחכה לבנין ציון וירושלים בב"א..

מאת

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

מו"צ בק"ק קראלי ומח"ס גם אני אודך

הילולא דצדיקיא

עובדות חיים

הרה"ק הישועות משה מויזניץ זי"ע

אחר פטירת מרן הגאון רבי רבי משה שמואל שפירא זצוק"ל הגיע כ"ק אדמו"ר מויזניץ שליט"א לנחם את בנו ממלא מקומו בראשות הישיבה הגאון הצדיק רבי דוד יצחק שפירא שליט"א. שאל רבי דוד יצחק: "האם יש לרבי אחות שנולדה איתי ביחד באותו בית חולים?"

ענה לו הרבי מויזניץ, שאחותו הרבנית מסקווירא לא יכול להיות כי היא נולדה עוד בדעוש, ויכול להיות שהכוונה לאחותו הרבנית מבעלזא. אמר רבי דוד יצחק: "אספר לרבי סיפור ששמעתי מאבי זצוק"ל". והוא פתח וסיפר, כי בזמן שהוא נולד, המתין אביו בחוץ בבית החולים, ושם הוא מצא את הרבי הקדוש הישועות משה, שהיה אז ראש ישיבת ויזניץ, שהמתין גם כן ליד חדר הלידה. הישועות משה ישב עם גמרא קטנה, ויגע בתורה כאילו הוא יושב ספון בביתו.

לימים סיפר: "ממש קינאתי בוויזניצער ראש ישיבה", סיפר ראש ישיבת באר יעקב, "אני לא יכולתי לצמצם את עצמי לפני הלידה בלימוד התורה, ופה אני רואה אברך שלא מפריע לו שום דבר והוא יושב והוגה בתורה מתוך יגיעה.

תוך כדי שהם יושבים וממתנים, יוצאת המיילדת, ניגשת לרבי הישועות משה ואומרת: "הרב הגר, מגיע לכם מזל טוב". שואל הרבי: מה נולד לי, בן או בת? והמיילדת אומרת: רגע, אני עוד לא יודעת. היא נכנסת שוב לברך מה נולד לו, והרבי הישועות משה מוריד את ראשו ולומד עוד כמה שורות בגמרא ...

בשנתו האחרונה של הרבי הישועות משה זי"ע עת היה חלוש מאוד, אמר רביה"ק החוקי חיים זי"ע לבנו כ"ק אדמו"ר מויזניץ עד כה אביו למד תורה כעת התורה לומדת איתו, שנה אחר כך בעת נישוחם אבליים חזר ע"ז בפני אדמו"ר שליט"א ואמר איני חוזר מזה. כן שמעתי מהמו"צ הרה"ג ר' גמליאל רבינוביץ שזקינו מרן הגאון ר' לוי רבינוביץ זי"ע ביקר אצל הרבי (הישועות משה זי"ע) ומסר לו את ספרו "מעדני השלחן" (שהוא כמשנה ברורה על יו"ד) אחר שענין בספר אמר הישועות משה "הרינו מקנא בכס" וסיפר שזקינו אמר לו שהוא מתפעל מכזה אדמו"ר גדול, שבמילה אחת הצליח לחזק אותי מאוד, וכמה צריך ללמוד מזה, והלואי שנזכה לילך בדרכיו. (מרן רבינו שליט"א - יומא דהילולא כ' אדר א' תשפ"ד)

קול קראלי - 074-7962278

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 055-6798152
ובאימייל: 8659931@gmail.com

והנותרת ממנו יאכלו אהרן ובניו (ז, ט)

רבי יעקב גזונדהייט בעל התפארת יעקב, רבה של וורשא, ערך שיחה עם אחד האדמו"רים של ווארשא, ותוך כדי שיחתם העיר לו רבי יעקב, שלכאורה הוא הרבי, מתקיים ומתפרנס מעבירותיהם של ישראל, מן ה"פדיונות" שהוא לוקח מבעלי העבירות, האמורים לכפר בהם על עוונותיהם. השיב לו הרבי, שאף הכהנים התפרנסו כך - מן הנותרת, מן הקרבנות, שבאו לכפר על חטאים מחטאים שונים. ועל כך היה הרה"ק בעל הדברי חיים מצאנז אומר: שלכן תיקנו תפילה מיוחדת בשביל הרבי, החי ומתקיים מצרותיהם של ישראל: "ויתיהב לנו מזונא ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא" (זמירות שבת), שיזמין לו ריבונו של עולם פרנסה טובה מזו - שלא יהא צריך להתפרנס מצרותיהם של ישראל ולצפות עד שיבוא אליו יהודי מטופל בדאגות ובצרות לשפוך לפניו את לבו ויביא עמו "פדיון". (אמרות חכמה)

ועש משה כאשר צוה ד' אותו ותקהל העדה (ח, ד)

הרה"ק רבי מנחם מנדלי מוורקא בא לפני השרף מקוצק ושפך לבו: אני גרוע מכולם, אין בי מתום ובכל זאת הריני נוהג כ"רבי" ואנשים רבים באים אלי, ובכך שאני מטעה את הציבור, עוד עתיד אנכי לתת את הדין, בגלל כל יהודי שנוסע אלי. פייסו הרבי מקוצק בדברים: מה לעשות הדבר היה כבר גם בעבר, כתוב: "ועש משה כאשר צוה ה' ותקהל העדה" אם הצדיק עושה רצונו של מקום נמשכים ממילא הלבבות אליו, מה אשם יש בו אם יהודים קמים מעצמם ובאים אליו מרוב תשוקה.

קמחא דפסחא

לתלמידי חכמים ומשפחות נזקקות

ניתר לתרום אצל רבני אנ"ש

בבני ברק

מורינו הגה"צ **מרדכי מוזס** שליט"א

רח' רבי עקיבא 26 בני ברק

הגאון רבי **צבי רוזנטל** שליט"א

רח' דמשק אליעזר 25 בני ברק

ברחובות

הרה"ג **גמליאל הכהן רבינוביץ** שליט"א

בביתו רח' תפוח 2 או בביהמ"ד

באשדוד

הרה"ג **יהושע וועבר** שליט"א

בבית המדרש

בביתר עילית

הרה"ג **ברוך רוזנטל** שליט"א

בהיכל הכולל

בבית שמש

הרב **מנחם דוד ניילנגר** הי"ו

ברמת בית שמש ג'

לעילוי נשמת

הרב **דוד פנחס לייבוש** זצ"ל

בן הרה"ח ישעי' ז"ל

שיינברגר

נלב"ע ביום כב אדר תש"פ

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ **עמרם וועקנין** זצ"ל

בן הרה"ג אליהו זצ"ל

רב ביהמ"ד מאור הרשב"י אשדוד

נלב"ע ביום טו אדר תשפ"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

רבינו הגדול

הגה"ק **יצחק צבי משה** זי"ע

בן רבינו אביגדור מוזס זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט

זכותו יגן עלינו ועכ"א

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הרה"צ **ישראל צבי רוט** זצ"ל

בן הרה"ח מרדכי זצ"ל

מנעגרעטש - בני ברק

נלב"ע ביום כט אדר

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ **משה וועבר** זצוק"ל

בהרה"צ מרדכי זצ"ל

נלב"ע יב כסלו תשפ"א

ת. נ. צ. ב. ה.